

N:o 91.

Af Herr **O. P. Rylander:** *Om ändring i Kongl. Förordningen den 11 Juli 1862, rörande reglering af presterskapets löneinkomster.*

Alldenstund man redan funnit, att den nådiga Förordningen af den 11 Juli 1862, rörande reglering af presterskapets löneinkomster, icke leder till det åsyftade målet, nemligen, att presten må hafva en bestämd gifven lön och att församlingen må veta hvad den årligen skall betala sitt presterskap, synes nödigt vara, att samma förordning får en sådan lydelse och innefattar sådana bestämmelser att ingen prest må våga uppåbära för sina särskilda embetsförrättningar annan aflöning än den, som efter löneregeringsnämndens förslag, hvilken vunnit nådig stadfästelse, må kunnat blifva bestämd.

Det visar sig nemligen på mer än ett ställe, hvarest löneregering egt rum, att författningen eluderas och presten tager betalning för lysning till äktenskap, vigsel, barndop, kyrkotagning, begrafning, till och med för prestbevis m. m.; och jag vill här nämna huru dermed tillgår.

Vid utfärdande af lysning till äktenskap frågar lysningstagaren, »hvad är jag skyldig?» då svaret blifver, som det merendels afgifves: »efter behag» — och betalning erlægges, i synnerhet som den lysningstagande hört, att pastor icke bibehåller godt humör, ifall icke betalning erhålles; vid vigsel är strängare, då kräfvos betalning, om den sker i prestens bostad eller i brudparets hem och icke i kyrkan, som presten påstår vara den enda plats, han utan betalning är skyldig förrätta vigsel; vid barndop, ehuru detta är tillåtet, enligt nådiga Förordningen den 13 September 1864, »i prestens bostad eller å annat lämpligt ställe», utkräfvos likaledes betalning på den grund, att presten icke fått förrätta detta i kyrkan, eller ock därför, att han blifvit anmodad komma till barnets hemvist; för qvinnors kyrkotagning kräfvos betalning, alldenstund den icke försiggår i kyrkan; för jordfästning fordras betalning, emedan den icke försiggår vid all-

män gudstjenst; — med ett ord: nästan för allting fordras särskild betalning nu som före skedd löne reglering, allt under den eller den förövändning.

Då likväl den nådiga Förordningen af den 11 Juli 1862 afser att all sådan ersättning må upphöra, och jag är öfvertygad att icke presterskapet uraktlåtit, att i sina till löne regleringsnämnden lemnade uppgifter upptaga och beräkna alla extra inkomster och jura stolæ, så är nödigt, att förordningen i denna del så omredigeras, att intet prejeri må kunna ega rum; — det kan väl synas att dess nuvarande form bör vara tillräcklig att afhålla girigheten från att uttaga nämnde betalning, men, då erfarenheten redan visat annorlunda, framstår klart behofvet att sätta en gräns för sådana olagliga tilltag.

I följd häraf får jag föreslå,

att Riksdagen måtte besluta en skrifvelse till Kongl. Maj:t, med underdånig anhållan, a) att Kongl. Förordningen den 11 Juli 1862 rörande presterskapets löner så omredigeras, att der tydligt utsättes, om prest bör åtnjuta betalning för extra förrättningar och i hvilka fall detta är; b) att i händelse prest fordrar eller emottager annan ersättning, än hvartill författning berättigar, han gör sig förfallen till det ansvar 25 Kap. 5 och 6 §§ Strafflagen omnämner.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 23 Januari 1868.

O. P. Rylander.